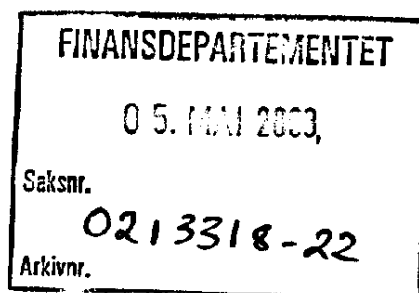

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Saksbehandler: Veierud

Vår ref.:	Arkivnr.:	Deres ref.:	Dato:
2001/05828 ASV	540.12	02/3318 FM Gro	2. mai 2003

HØRING – MAKSIMALE INNSKUDDSGRENSER VED KOMBINERTE PENSJONS- ORDNINGER M.M.

Kredittilsynet viser til Finansdepartementets brev av 16. januar 2003.

Finansdepartementet vil fastsette forskriftsbestemmelser om maksimale innskuddsgrenser ved kombinerte pensjonsordninger. Videre er det foreslått en justering av de maksimale innskuddsgrensene for "rene" innskuddsbaserte pensjonsordninger. For å illustrere effekten av ulike innskuddsgrenser i ulike situasjoner har departementet utarbeidet en sjablongmessig modell. Forutsetningene i modellen er beskrevet i høringsnotatet. Modellen bygger på framstillingen i Ot.prp. nr. 71 (1999–2000) "Om lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold".

Kredittilsynet avgir med dette høringsuttalelse til det framlagte utkast til endringer i forskrift av 22. desember 2000 nr. 1413 til lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold (heretter kalt forskriften).

Innskuddsgrenser ved rene innskuddsbaserte pensjonsordninger

Forslag til endrede maksimalgrenser for innskudd

Finansdepartementet foreslår å justere den maksimale innskuddsgrensen for rene innskuddsordninger. Forslaget innebærer at gjeldende maksimalsats for lønn mellom 2 G og 6 G på 5 prosent beholdes, mens satsen heves til 9 prosent for lønn mellom 6 G og 12 G (tidligere 8 prosent). I høringsnotatet uttaler departementet følgende:

Kompensasjonen fra innskuddsordningen kan synes noe lav, blant annet fordi det nå er lagt inn høyere kostnader enn da grensene første gang ble foreslått.

KREDITTILSYNET

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	E-post:
Postboks 100 Bryn	Østensjøveien 43	22 93 98 00	post@kredittilsynet.no
0611 OSLO	0667 OSLO	Telefax:	URL:
		22 63 02 26	www.kredittilsynet.no
		Org.nr:	
		840747 972	

Kredittilsynet har merket seg at departementet har vurdert om innskuddsgrensene skal differensieres med hensyn til alder, gjenstående tid til pensjonsalder og opptjening i andre pensjonsordninger. Videre har vi merket oss at departementet *inntil videre* foreslår å opprettholde maksimumsgrenser som bare fastsettes i forhold til lønn.

Kredittilsynet støtter departementets syn når det gjelder opprettholdelse av maksimalsatser som fastsettes i forhold til lønn. Vi er enig i at spørsmålet om en nærmere differensiering, for eksempel mht. kjønn, bør foretas i tilknytning til oppfølgingen av NOU 2001: 27 "Om kjønnsnøytralitet i pensjonsordninger i privat sektor" (Kvidal-utvalgets innstilling).

Kredittilsynet er i utgangspunktet av den oppfatning at en justering av de maksimale innskuddsgrensene bør tas på bakgrunn av en bredere gjennomgang av ulike problemstillinger knyttet til slike satser, som for eksempel i tilknytning til oppfølgingen av Kvidal-utvalgets innstilling, kombinert med en vurdering i forhold til erfaringene med innskuddsordninger. Vi finner likevel ikke å ville gjøre bemerkninger til den foreslåtte endring av de maksimale innskuddsgrenser for rene innskuddsordninger.

Generelt er vi av den oppfatning at det i innskuddsordninger bør være stor grad av enkelhet i regelverket for å kunne ha de administrative fordeler og den oversiktlighet over innbetalingene som var blant de grunnleggende vilkårene ved innføring av innskuddsordninger med skattebegunstigelse. Innskuddspensjon er som kjent et gode hvor den ansatte får et tillegg til lønn som er øremerket for pensjonsformål. Ytelsesbasert pensjon er derimot et gode hvor den ansatte får en pensjonsytelse som fastsettes i forhold til lønnen. Det vil nødvendigvis være ulike kriterier ved fastsettelse av slike goder til arbeidstakerne.

Kommentarer til bruk av lønnsintervall

I Ot.prp. nr. 71 (1999–2000) uttaler Finansdepartementet følgende:

Departementet vurderer derfor å utarbeide forslag til forskrift <ved> at det settes et minstenivå for innbetalinger på 3 G, og at det for inntekt utover 3 G kan gjøres årlige innskudd på opp til 4 prosent av beregningsgrunnlaget. For den delen av inntekten som overstiger 6 G vil innskuddene i samsvar med foreslått § 5-2 kunne være dobbelt så høye.

Departementet foreslo således at inntekt under en viss minstegrense ikke skulle hensyntas ved fastsettelse av de årlige innskudd. Dette prinsippet ble opprettholdt ved fastsettelse av forskriften, men grensen for lønn som skal hensyntas ble satt til 2 G, jf. forskriftens § 3-1 tredje ledd.

Innskuddspensjonsloven § 5-2 angir at innskuddsplanen skal fastsettes slik at pensjonsinnskuddene ikke utgjør en større del av lønn for høytlønte enn for lavtlønte, likevel slik at innskudd, som andel av lønn, for lønn utover 6 G kan være inntil to ganger innskuddet for lønn opp til 6 G.

Kredittilsynet vil understreke at forskriftens regler om minstegrenser for lønn som skal hensyntas ved fastsettelse av innskudd, er i strid med lovens krav om at pensjonsinnskuddene ikke skal utgjøre en større del av lønn for høytlønte enn for lavtlønte. Bruk av minstegrenser er videreført i det foreliggende forslag til endring av forskriften. Problemstillingen kan eksemplifiseres på følgende måte:

For lave lønnsintervall vil innskuddene utgjøre en del av lønnen som er økende med økende lønn. Dette er en konsekvens av at lønn inntil 2 G ikke hensyntas ved fastsettelse av innskuddene. For en innskuddsplan på 5 prosent av lønn utover 2 G, vil innskuddet utgjøre 2,5 prosent av lønn ved lønn lik 4 G, og 3,3 prosent ved lønn lik 6 G.

Innskuddsgrenser ved kombinerte pensjonsordninger

Finansdepartementet har foreslått at maksimale innskuddsgrenser for innskuddsordning i kombinerte pensjonsordninger skal fastsettes etter ulike prinsipper avhengig av hvordan pensjonsplanen er fastsatt i den ytelsesbaserte delen av pensjonsordningen, jf. lov om foretakspensjon § 5–2 første ledd. Forslaget er basert på et innspill i Kredittilsynets brev av 20. juli 2001 til Finansdepartementet hvor det ikke var lagt opp til ulike prinsipper avhengig av pensjonsplanens utforming.

Kredittilsynet vil i det etterfølgende gi merknader til hvert av forslagene.

Ytelsesbasert alderspensjon fra pensjonsordningen og folketrygden utgjør til sammen en andel av sluttlønn – lov om foretakspensjon § 5–2 første ledd bokstav a

Finansdepartementet har benyttet den sjablongmessige modellen til å framstille ulike kombinasjoner av innskuddsbasert pensjonsordning og ytelsesbasert pensjonsordning hvor alderspensjonen fra pensjonsordningene sammen med folketrygdens alderspensjon skal utgjøre en bestemt andel av sluttlønnen. Slike ytelsesbaserte pensjonsplaner er hjemlet i lov om foretakspensjon § 5–2 første ledd bokstav a, og har tradisjonelt vært en svært utbredt form for pensjonsplan.

Departementet har foreslått at innskuddet skal fastsettes for lønn ned til 1 G, ikke 2 G som i rene innskuddsordninger. På bakgrunn av de sjablongmessige beregninger er det foreslått maksimale innskuddssatser som avhenger av det samlede pensjonsnivå for den ytelsesbaserte pensjonsordningen og folketrygden. Det foreslås at satsene for maksimalt innskudd graderes for hver prosentenheter for pensjonsnivå mellom 50 og 65 prosent, og en flat proSENTSATS for pensjonsnivå mellom 66 og 70 prosent. Det tillates ikke kombinerte pensjonsordninger hvor pensjonsnivået er over 70 prosent.

Departementet uttaler følgende i høringsnotatet:

I forhold til nivå på ytelsesbasert foretakspensjonsordning antar departementet inntil videre at dersom et foretak legger opp til at ytelsesbasert foretakspensjonsordning sammen med beregnet folketrygd skal utgjøre om lag 60 prosent av medlemmenes slutt-

lønn, vil det være dette som legges til grunn for grensen for maksimale innskudd, selv om den ytelsesbaserte ordningen og beregnet folketrygd for enkelte arbeidstakere, eksempelvis arbeidstakere med meget lav eller meget høy lønn, gir en noe annen kompensasjonsgrad.

Kredittilsynet vil understreke at denne uttalelsen omtaler karakteristiske trekk ved pensjonsordninger som bygger på et nettoprinsipp. Det er ikke mulig å oppnå at det enkelte medlem vil få samlede pensjonsytelser fra folketrygden og en privat pensjonsordning som eksakt stemmer med pensjonsnivået i pensjonsplanen. Det er bare mulig å oppnå at samlede ytelser i gjennomsnitt blant pensjonsordningens medlemmer blir tilnærmet riktig. Årsaken til dette ligger i flere forhold.

Beregnet folketrygd vil alltid avvike mer eller mindre fra faktisk folketrygd, og avviket vil kunne slå både positivt og negativt ut. Regelverket for fastsettelse av antatt grunnpensjon fra folketrygden kan gi vel så vilkårlige utslag som fastsettelsen av beregnet tilleggspensjon, særlig ved lave pensjonsnivå, og ved lave inntekter. Dette innebærer at samlede ytelser fra pensjonsordningen og folketrygden ikke vil utgjøre nøyaktig det nivå i forhold til lønn som pensjonsplanen i utgangspunktet forutsatte for det enkelte medlem.

Et annet moment som bidrar til at pensjonsnivået bare må anses som en gjennomsnittsbetraktning, er at det i kollektive forsikringsordninger ikke vil være praktikabelt å oppnå helt korrekte løsninger både pga. rent forsikringstekniske forhold i en kollektivforsikring og forhold i lovverket. Det vil alltid måtte gjøres forenklede forutsetninger som gjøres gjeldende for samtlige av medlemmene i pensjonsordningen og som medfører at enkelte medlemmer oppnår fordeler av dette, mens andre blir skadelidende. Livsforsikringsselskapene og pensjonskassene har ikke anledning til å gi noen garanti for at den enkelte arbeidstaker får en samlet pensjonsytelse som minst svarer til pensjonsplanens forutsetninger.

Departementet har inntil videre lagt til grunn at innskuddsgrenser ikke skal avhenge av størrelsen på antatt folketrygd i den enkelte pensjonsplan. Kredittilsynet er av den oppfatning at det ikke er relevant å gi innskuddsgrenser som avhenger av hvordan grunnpensjonen er fastsatt i den enkelte pensjonsplan. De samlede ytelser for det enkelte medlem varierer med fastsettelsen av antatt grunnpensjon og faktisk grunnpensjon. Den gruppe som kommer negativt ut er personer som har faktisk grunnpensjon på $\frac{3}{4}$ G og antatt grunnpensjon på 1 G. Andre grupper får ingen eller positiv effekt. Tillates høyere innskuddsgrenser ved antatt grunnpensjon på 1 G tilgodeses også store grupper som ikke kommer dårlig ut pga. reglene for fastsettelse av antatt grunnpensjon. Kredittilsynet er derfor enig i at satsene ikke bør differensieres pga. antatt grunnpensjon, og vil derfor også anta det heller ikke er hensiktsmessig å komme tilbake til dette spørsmålet i det videre arbeid med vurdering og evaluering av satsene. For øvrig antar Kredittilsynet at grunnlaget for å vurdere differensiering av satsene mht. grunnpensjon vil bli ytterligere redusert som følge av Sosialdepartementets framlegg om å øke grunnpensjonen for gifte og samboende pensjonister fra 75 prosent av G til 80 prosent av G fra

1. mai 2003. Så vidt vi forstår er det muligheter for at satsen økes til 85 prosent på et senere tidspunkt.

Kredittilsynet vil peke på at i enkelte pensjonsplaner som omfattes av lov om foretakspensjon § 5-2 første ledd bokstav a, er den totale pensjonsprosent synkende med stigende inntekt, jf. § 5-3 annet ledd. For å ivareta en slik situasjon vil vi foreslå at det i forskriften fremgår at ordningens pensjonsnivå tilsvarer nivået for lønn lik 6 G.

På bakgrunn av at det, som nevnt over, er store variasjoner i det faktiske pensjonsnivået for en ytelsesbasert pensjonsordning (inkludert ytelser fra folketrygden), synes det ikke hensiktsmessig at satsene for maksimalt innskudd har en så vidt fin gradering som foreslått. Dette vil bare bidra til å gjøre kombinerte pensjonsordninger ytterligere kompliserte å administrere. Kredittilsynet vil tilrå at satsene for maksimale innskuddsgrenser har trinn på 1 prosentenhet, jf. tabellen i innledningen til punkt 5. Vi kan uansett ikke se at det er grunnlag for å ha trinn som er lavere enn 0,5 prosentpoeng. Når det gjelder nivået på de foreslåtte satsene, har vi ingen merknader til dette.

* * * *

Kredittilsynet har merket seg at departementet inntil videre antar at det ikke er behov for å åpne for kombinerte ordninger hvor innskuddene i innskuddsordningen fastsettes som et bestemt beløp for hvert medlem, jf. innskuddspensjonsloven § 5-3 første ledd bokstav a. Vi støtter departementets antagelse om at det ikke er behov for å åpne for slike kombinert ordninger på det nåværende tidspunkt.

Ytelsesbasert alderspensjon fra pensjonsordningen utgjør en andel av lønn – lov om foretakspensjon § 5-2 første ledd bokstav b

Kombinasjoner hvor den ytelsesbaserte alderspensjonen utgjør en fast andel av lønn, jf. lov om foretakspensjon § 5-2 første ledd bokstav b, er ikke framstilt i henhold til den sjablonmessige modellen. Det er ikke foreslått bestemmelser i forskriften for denne formen for kombinerte pensjonsordninger, men det er likevel skissert mulige grenser for innskudd. Departementet ber høringsinstansene kommentere behovet for et regelverk for slike ordninger.

Kredittilsynet vil vise til at i forarbeidene til lov om foretakspensjon ble en pensjonsordning hvor alderspensjonen utgjør en fast prosent av lønnen omtalt som en ren netto tilleggsordning, som innebærer en større grad av løsriving fra folketrygden enn i mange av de pensjonsplaner som ble benyttet under tidligere regelverk. Dette prinsippet for fastsettelse av alderspensjon er etter Kredittilsynets vurdering i god overensstemmelse med ønsket om å gå bort fra den bruttotilnærming som var utbredt tidligere. Videre er slik fastsettelse av alderspensjon svært enkel i sin utforming. Kredittilsynet har merket seg at departementet i Ot.prp. nr. 47 (1998-99) "Lov om foretakspensjon" gir uttrykk for at det er grunn til å tro at alderspensjonen i foretakspensjonsordninger i de fleste tilfeller vil bli fastsatt i henhold til lovens § 5-2 første ledd bokstav a eller b.

Et annet moment er virkningene for ulike lønnsnivå ved ulike kombinasjoner av pensjonsordninger. Det vises i denne sammenheng til følgende uttalelse i Kredittilsynets brev av 20. juli 2001 til Finansdepartementet:

Det fremgår der at kombinasjoner av innskuddsordninger og ytelsesordninger vil kunne virke forskjellig på ulike lønnsnivåer og ved ulike inntredelsesaldre, og det synes i praksis vanskelig å sikre at prinsippet om likebehandling oppfylles i kombinerte pensjonsordninger, sett ut fra alminnelige betraktninger om hva som ligger i begrepet likebehandling. For eksempel vil en kombinert ordning med en "moderat" ytelsesbasert ordning og en innskuddsbasert pensjonsordning på toppen, kunne føre til at bare de med relativt høy lønn får vesentlig utbetaling fra ytelsesordningen, mens de med lavere lønn (og dermed høy kompensasjon fra folketrygden), kan få svært små ytelser, eller endog intet fra ytelsesordningen dersom denne er av svært dårlig kvalitet. Dette kan føre til at lavtlønte i praksis bare får pensjon fra innskuddsordningen. Pensjonenes størrelse vil naturligvis i stor grad avhenge av de forutsetninger som gjøres, særlig når det gjelder inntredelsesalder og årlig avkastning i innskuddsordningen. Dette innebærer at de maksimale tilskuddssatser i innskuddsordningen vil være lite retningsgivende for det tilfelle at de faktiske resultater avviker en del fra forutsetningene.

Kredittilsynet vil peke på at en pensjonsordning etter lovens § 5–2 første ledd bokstav b vil sikre alle medlemmer en viss utbetaling fra ordningen.

Etter en samlet vurdering finner Kredittilsynet at det ikke foreligger tilstrekkelig grunnlag for å utelukke ytelsesbaserte pensjonsordninger etter lovens § 5–2 første ledd bokstav b i kombinasjon med en innskuddsbasert pensjonsordning. Det er i vurderingen lagt vekt på antakelsen om at slike pensjonsordninger vil kunne få et visst omfang i markedet av ytelsesbaserte pensjonsordninger, og derved også i kombinasjon med en innskuddsbasert ordning. Videre er det lagt vekt på at den enkle utformingen av pensjonsplanen egner seg for kombinerte ordninger. Det tilrås på denne bakgrunn at forskriften fastsetter innskuddsgrenser for slike kombinerte pensjonsordninger. Vi har ingen merknader til at det benyttes satser for maksimalt innskudd som er i overensstemmelse med det som er skissert i høringsnotatet.

Ytelsesbasert alderspensjon fra pensjonsordningen utgjør en andel av G – lov om foretakspensjon § 5–2 første ledd bokstav c

Finansdepartementet har benyttet den sjablongmessige modellen til å framstille ulike kombinasjoner av innskuddsbasert pensjonsordning og ytelsesbasert pensjonsordning hvor alderspensjonen fra pensjonsordningen fastsettes som en fast andel av folketrygdens grunnbeløp. Slike ytelsesbaserte pensjonsplaner er hjemlet i lov om foretakspensjon § 5–2 første ledd bokstav c. I høringsnotatet er det kun framvist grafiske resultater for ytelsesbaserte pensjonsordninger med alderspensjon på 0,5 G og 1 G. For hvert av disse ytelsesnivåene er det vist én kombinasjon med innskuddsordning.

Kredittilsynet vil bemerke at det hadde vært fordelaktig å vise flere beregningseksempler for bedre å illustrere effekten av ulike faktorer som avkastningsnivå og utbetalingstid for

pensjonen. Vi finner likevel at de foreslåtte maksimumsgrenser for innskudd synes å gi et rimelig resultat. På denne bakgrunn vil vi ikke gjøre bemerkninger til de foreslåtte satsene.

Innskuddsgrenser ved særaldersgrenser

Finansdepartementet oppgir å ha mottatt henvendelser om problemer med å opprette pensjonsordninger etter innskuddspensjonsloven i tilfeller hvor det forekommer stillinger med særaldersgrenser. Kredittilsynet legger til grunn at de problemene det siktes til er at ytelsene kan bli svært lave når innskuddsordningen skal utbetale ytelser helt fra særaldersgrensen og hvor dette er den eneste ytelsen som utbetales fra særaldersgrensen og fram til folketrygdens aldersgrense på 67 år. Departementet uttaler i denne forbindelse følgende i høringsnotatet:

Prinsipielt mener Finansdepartementet at det kan være betenkelig at en for private pensjonsordninger gir gunstige skattemessige betingelser også for lavere pensjonsalder enn det som følger av folketrygdlovens generelle 67-års grense. Det å tillate høyere innskudd i slike ordninger for å "kompensere" for lav pensjonsalder har også betenkelige sider.

På denne bakgrunn har departementet ikke utarbeidet forslag til høyere innskuddsgrenser for stillinger med særaldersgrenser.

Kredittilsynet er i prinsippet av den oppfatning at en innskuddsordning bør inneholde så få elementer som mulig for å gjøre den enkel å forstå og å administrere. Disse hensyn vil ivaretas best dersom høyere innskuddsgrenser for stillinger med særaldersgrenser ikke innføres.

På den annen side har Kredittilsynets forståelse for at alderspensjonen fra en innskuddsordning i mange tilfeller kan bli svært lav i tilfeller med særaldersgrenser. I den forbindelse vil vi bemerke at departementets uttalelse uttrykker en langt strengere holdning i forhold til bruk av særaldersgrenser enn det som har vært praksis innen private pensjonsordninger med skattebegunstigelse under alle generasjoner av regelverk for slike pensjonsordninger (1952-reglene, 1958-reglene og 1968-reglene). 1968-reglene og tidligere praksis er videreført i lov om foretakspensjon. Det vises til at denne lovens § 5-1 annet ledd lyder:

(2) For stillinger med lavere pensjonsalder enn 67 år kan det i regelverket fastsettes at pensjonen bare skal løpe til 67 år, eller at pensjonsytelsen skal settes ned ved fylte 67 år.

Videre vises til at Finansdepartementet i Ot.prp. nr. 47 (1998-99) "Lov om foretakspensjon" uttalte følgende om ytelser til personer med særaldersgrenser (side 104):

Departementet støtter en formalisering av dagens praksis, der tjenestepensjonsordningen for grupper med godkjent særaldersgrense kan kompensere for at det ikke foreligger en grunnnyttelse fra folketrygden i perioden fra særaldersgrensen og fram til folketrygdens aldersgrense. Det er i proposisjonen mulig å utforme dette enten ved at foretakspensjonsordningen kan utformes bare for grupper med særaldersgrense, og dermed gir disse en ytelse inntil folketrygden kommer til utbetaling. Dette anses ikke å stride mot forholdsmessighetsprinsippet. Alternativt kan foretakspensjonsordningen omfatte alle ansatte, og

utformes da slik at utbetalingen til eventuelle grupper med særaldersgrense ikke bortfaller, men settes ned når disse når folketrygdens pensjonsalder og mottar alderspensjon.

Lov om innskuddspensjon med tilhørende forskrift åpner som nevnt ikke for høyere maksimalsatser for innskuddet for de medlemmene som har særaldersgrenser. Finansnærings Hovedorganisasjon (FNH) tok dette opp i høringen til NOU 1999: 32 "Utkast til lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold". Departementet ga følgende kommentar i Ot.prp. nr. 71 (1999–2000) side 85:

FNH har tatt opp spørsmålet om høyere maksimalsatser for de som er omfattet av særaldersgrenser. Departementet anser at de satsene som vurderes fastsatt er så vidt lempelige at også grupper med særaldersgrenser vil nå et akseptabelt pensjonsnivå.

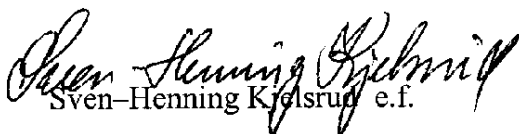
Kredittilsynet hadde ingen merknader til det forslaget som forelå i NOU 1999: 32. Etter en fornyet vurdering, blant annet på bakgrunn av de beregninger som er presentert i høringsnotatet, vil vi antyde en mulig løsning for å avhjelpe problemene med lave ytelser fra en innskuddsordning for stillinger med særaldersgrense. Det vil kunne være å tillate en særskilt form for kombinerte ordninger der den særskilte kombinerte ordningen kunne bestå av en ytelsesbasert ordning som kun dekket alderspensjon fra særaldersgrensen fram til 67 år, supplert med en vanlig innskuddsordning. For slike særskilte kombinerte ordninger bør de ordinære innskuddsgrenser kunne gjelde. Forslaget vil gi en rimelig løsning i forhold til forholdsmessighetsprinsippet. Videre vil det dekke et behov som gjelder et fåtall pensjonsordninger, men som er et reelt behov for de personer som har stilling med særaldersgrenser. Vi minner i denne forbindelse om at kravene til å få godkjent særaldersgrense er svært strenge, slik at det er liten fare for at omfanget vil øke. Det bør også tas med i betraktningen at forslaget harmonerer med prinsipper som tradisjonelt har vært tillatt innen private pensjonsordninger, nemlig høyere ytelser før 67 år og lavere etter 67 år.

Den foreslåtte løsning for ytelser ved særaldersgrenser kan eventuelt vurderes i tilknytning til den vurdering departementet har uttalt at de vil foreta for kombinerte ordninger der den ytelsesbaserte ordningen har "et beskjedent ytelsesnivå", jf. høringsnotatet punkt 5.4 nest siste avsnitt.

Avsluttende kommentarer til forskriftsutkastet

Kredittilsynet vil avslutningsvis bemerke at i ny § 3–3 første ledd er innholdet i bokstav a og b så vidt like at det trolig ville være hensiktsmessig å søke en teknisk sammenslåing. Videre er det en ufullstendig gjengivelse av lovens tittel (lov om innskuddspensjon i arbeidsforhold) under definisjonen av lønn i § 3–1 første ledd bokstav b).

Med hilsen

Sven-Henning Kjelstrup e.f.

Trond Brun-Gulbrandsen